

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ- ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ (ΑΣΚΗΣΕΙΣ)

1. Συμπλήρωσε τις καταλήξεις με αι ή ε.

Στις εφτά ακριβώς χτύπησ__ το κουδούνι της πόρτας και το σπίτι γέμισε μονομιás από χαρές και γέλια. Όλα τα παιδιά είχαν φτάσει μαζί. Μιλούσαν όλοι, και ο καθένας βιαζόταν κάτι να πει, λες και είχαν να ιδωθούν μέρες.

Η κυρία Μαρίκα, αφού τους καλωσόρισε, πήγ__ στην κουζίνα να ετοιμάσει τους μεζέδες, ν' ανάψει το φούρνο να ζεσταίνοντ__ τα τυροπιτάκια. Από το σαλόνι της ερχόταν κάποια ρυθμική-μονότονη μουσική. Η Ρέα είχε βάλει κιόλας ένα δίσκο. «Παράξενο» σκέφτηκ__ «πώς δεν έβαλαν κανένα από τα έξαλλά τους, που κάνουν τόση φασαρία...».

– Είναι ο καινούριος δίσκος των Ρόλινγκ Στόουνς, εξήγησε η Ρέα στους φίλους της. Χτες τον αγόρασα, πώς σας φαίνεται__; Πού οι παλιοί Στόουνς; Άλλος ρυθμός εντελώς, ντίσκο...

Όλοι όρθιοι άκουγαν μιλώντας, γελώντας. Ο Πέτρος φορούσε ένα πουκάμισο εμπριμέ με λουλούδια και μια μονόχρωμη πράσινη γραβάτα, κι έτσι κοντός που ήταν, έμοιαζ__ με μικρό κύριο, κωμικό. Ο Αλέξης φορούσε πουλόβερ με ψηλό γιακά, δε σκοτιζόταν για το ντύσιμό του και ήταν πάντα ντυμένος όπως τον βόλευε.

Η Τάνια τού είπ__ κοροϊδευτικά:

– Καημένη Αλέξη, πότε θα μάθεις να φέρεσ__; Σε πάρτι είσαι κι όχι στο ποδόσφαιρο!

Παραξενεύτηκε ο Αλέξης:

– Γιατί, τι έχω;

Η Σόφη γέλασε:

– Ο Αλέξης έχει προσωπικότητα. Δε χρειάζετ__ γραβάτες και έξαλλα πουκάμισα για να ξεχωρίζει.

– Για μένα το λες; τη ρώτησε ο Πέτρος και πήρε ύφος φτιάχνοντας τη γραβάτα του, μπροστά στον καθρέφτη.

– Και βέβαια για σένα. Μια σταλιά άνθρωπος και μου στολίζεσ__ σαν χίπης...

Ο Πέτρος δε θύμωνε με τα πειράγματα των φίλων του.

– Όταν, κυρά μου, ντύνομ__ έτσι, μου φαίνεται πως ψηλώνω.

Ζωρζ Σαρή, *Το ψέμα*, εκδ. Πατάκη, 1996

2. Διόρθωσε τα λάθη στις καταλήξεις των ρημάτων.

Μαθαίνω για τις φωνές του ρήματος

- Τα ρήματα κλίνοντε σύμφωνα με τη φωνή στην οποία ανήκουν.
- Πολλά ρήματα συναντώντε και στην ενεργητική και στην παθητική φωνή. Άλλα έχουν μόνο ενεργητική φωνή και άλλα μόνο παθητική. Αυτά που έχουν μόνο παθητική φωνή λέγοντε **αποθετικά**.
- Η ενεργητική και η παθητική φωνή δεν ταυτίζοντε πάντα με τη σημασία των ρημάτων. π.χ. *σκέφτομε*: παθητική φωνή, ενεργητική σημασία

3. Να κλίνεις τα ρήματα *εργάζομαι*, *χαίρομαι*, *κάθομαι* στον ενεστώτα.